

In het Land van Natuur en Mysterie.

moderniseerde dorp den rug toe en sloegen langs de rotsblokken, waarvan een het bronsrelief met de afbeeldingen van Millet en Rousseau draagt, den weg naar de Gorges d'Apremont in. Eerst gaat het door een bosch van hooge dennen, over een onmerkbaar steigenden bodem, waaruit hier en daar groote grijze steenen opbollen; nu en dan vertoont zich een open plek, dicht begroeid

Weldra wordt de slingerende weg steiler en het klimmen moeilijker. De breedombuigende laan, dien wij in den beginne gevolgd hebben, is overgegaan in een bochtig, hoekig pad, waarboven de schaduw steeds ijler wordt. Nu eens gaat het over steengrond die een natuurlijke trap vormt, dan over lichtgrijze zandplekken, dan weer door gleuven tusschen hooge steenwanden, en, terwijl onze gewaar-

SAINT-MARTIN BIJ BARBISON. NAAR O. I. INKTEEKING VAN BERN-KLENE.

met stamvarens welker fijngekante, zachtgroene bladeren nagenoeg horizontaal wijd uitstaan. Nog maar heel kort zijn wij in dat bosch, en reeds nemen wij de eigenaardige afwisselingen van den plantengroei waar en worden wij getroffen door de contrasten van onvruchtbare naaktheid en overstelpende natuurweelde. De steenblokken worden spoedig talrijker en grooter en nog altijd zijn hunne grijze lichamen, waarvan duizende eeuwen weer en wind de scherpe kanten hebben afgeslepen, ten deele verborgen door het omringende groen van grassen en heesters.

wording in een bosch te zijn, plaats maakt voor die van door een barre rotsstreek te dwalen, dringen wij meer en meer in de eenzaamheid door en voelen wij ons naderen tot een natuurstaat die dichter is bij den oorsprong der dingen, dan die waarin wij thuis zijn.

Het is stil om ons — en ook onwillekeurig in ons — te midden der romantische woestheid van vervaarlijke blokken grauwe en lichtgrijze steen, die fantastisch wanordelijk tegen en op elkander gestapeld zijn en waartusschen hier en daar gedrochtige boomen en struiken zich slingerend wringen.